

gangsmaade, som man f. Ex. følger ved Officeresskolen, nemlig at der i de to ældste Klasser læres Ting, med Hensyn til hvilke det staar Enhver frit for, om han vil gennemgaa dem eller ikke. Det var noget Eignende, vi indførte, da vi ifjor vedtoge en Lov om Styrmandsexamen, hvorefter der ogsaa blev en anden Del af Examen, som man overlod til Bedkommende, om de vilde gennemgaa eller ikke, medens de alligevel kunde faa Styrmandspatent. Jeg ser ikke rettere, end at man ogsaa her maatte kunne komme til det Resultat, at alle de Sprog, der nævnes baade i den klassiske og i den nordist-sproglige Skole, skulde læres i visse Klasser, hvortilmod det ikke var nødvendigt at læse dem i de andre. Det forekommer mig, at den høitærede Kultusminister maatte ikke er aldeles uden Skyld i, at man ikke er kommen til Enighed; thi det sker ofte, at en Minister ved sin Nærværelse i et Udvalg, hvori der staar to Partier skarpt imod hinanden, er istand til at stille Mæglingforslag, som man fra begge Sider kan gaa ind paa, og jeg vil i saa Henseende henvise til, hvad der er sket i flere Udvalg, hvori der er blevet underhandlet med Finansministeren. Denne har i de fleste Tilfælde forstaaet at stille saadanne Forslag, at baade Flertallet og Mindretallet tilsidt ere gaaede ind derpaa. — Jeg var fra Begyndelsen af betænkt paa at afholde mig fra at stemme, og jeg var af den Grund bleven noget ligegyldig ved Forhandlingerne; men jeg blev pludselig vækket i gaar, da det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) talte. Jeg kunde være ganske enig i Meget af, hvad han sagde, idet han fremhævede, at Sagen stod i høieste Grad tvivlsom for ham. Han endte imidlertid med at sige, at hvis vi skulde have en Reform, skulde det være en gennemgribende Reform, og at Mindretallets Forslag ikke var tilstrækkeligt; men desuagtet kom han tilsidt til at sige: „Jeg vil stemme for Ministerens Forslag“; jeg antager, at han mente Mindretallets Forslag. Saaledes kan jeg ikke stille

mig, men jeg vilde være bleven ved min Beslutning om at afholde mig fra at stemme, hvis den ærede Rigsdagsmand ikke tilsidt var kommen til en saadan Udtalelse. Jeg vil nu erklære, at jeg afholder mig fra at stemme, medmindre der bliver Navneopræk, og hvis det ærede Medlem, der, saavidt jeg veed, stemmer for mig, da vil stemme „Ja“ for Mindretallets Forslag, saa vil jeg stemme „Nei“ derfor, for at dog ikke vi To, for hvem Sagen staar saa tvivlsom, skulle komme til at gjøre Udslaget i denne forfærdelige Strid og Kamp. — Jeg har endnu et Ord at henvende til den høitærede Kultusminister. Han har beklaget sig meget over, at han ikke kunde faa Ende paa denne Sag, og han sagde endogsaa i gaar, at denne Reform var saa vigtig, at Enkelte med deres grædende Taarer længtes efter den. Et den saa vigtig, og tror Ministeren endnu at kunne komme med et Mæglingforslag, staar der Et tilbage, som den ærede Minister kan gjøre, og det er, at han som Medlem af Thinget kan stille Forslag om, at Sagen stilles i Bero og vides tilbage til Udvalget. Jeg skal afholde mig fra at stemme, medmindre et saadant Forslag skulde komme enten fra Ministeren eller fra Udvalgets Dedsfører, idet jeg da skal stemme derfor. Et saadant Forslag var dog et Middel til, at Striden forhaabentlig kunde blive endt, forinden Lovforslaget gaar videre, og jeg har ogsaa faaet Haab om, at det vilde kunne lykkes, ved at have hørt, hvad et af Flertallets Medlemmer har sagt. Han sagde nemlig: Vi kunne give efter endnu i et og andet Punkt, men vi ville have Sagen ind i det andet Thing, og se, hvorledes de forskellige Meninger der ville komme til at stille sig ligeoverfor hinanden. Skulde det virkelig kunne lykkes at ende Striden i dette Thing, vilde jeg finde det heldigt, fordi vi der ikke ere saa godt inde i de lærde Skolers Mystertier, ere meget uheldigt stillede, idet vi ikke vide, hvem vi skulle give Ret, enten Flertallet eller Mindretallet. Jeg vil derfor